

Oude steengroeven langs de Amblève

AYWAILLE

LENGTE: 20 km

VERTREKPUNT: In het centrum Aywaille, even ten zuiden van Luik. Er is ook een treinstation.

AANDACHTSPUNTEN: enkele paden die boven langs de rand van de diepe uitgravingen van oude steengroeven lopen, klein stukje dwars door het bos en zonder pad, brug zonder leuning over een kloofje, passage door afbrokkelende kasteelruïnes, steile afdaling over pad met losliggend puin, kleine klauterpartij over de Roche Sanglante, onbeveiligde uitzichtpunten op rotsen

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 49/1-2 en 49/3-4 (1:20.000)

Aywaille is een levendig toeristisch stadje aan de Amblève. Het wordt doorsneden door belangrijke verkeersaders en ligt vlakbij de E25, de 'autoroute du soleil'. De hoofdstraat is een aaneensluiting van winkels en overdekte terrasjes. Onderweg tijdens de wandeling kan je even halt houden in het Château Dieupart, een kasteel waar vroeger een ijzersmederij was en dat nu camping is.

De benedenloop van de Amblève is bezaaid met steengroeven. De drie groeven die op deze wandeling liggen, zijn niet meer in gebruik. De oude steengroeve Goiveux maakt trouwens deel uit van het natuurreservaat Heid des Gattes, een naar het zuiden gerichte verticale rotswand met een uitzonderlijke flora. Wilde geiten balanceren op de meest duizelingwekkende paadjes.

Twee kasteelruïnes liggen op de route, Le Château de Vieux-Jardin en Le Château d'Emblève. Een legende vertelt over Vieux-Jardin, een prachtige versterkte burcht die hier ooit stond. De kasteelheer raakte verliefd op een meisje. Zij wou echter maagd blijven en troostte de kasteelheer met een Lieve-Vrouwebeeldje. De man was echter razend en gooide het beeldje stuk. Een hemelse bliksem sloeg in en verwoestte het kasteel volledig. De burcht zou dateren uit de 10de eeuw. De ruïnes

van het Château Emblève bevinden zich hoog boven de Amblève op een bijzonder steile rots. Het kasteel wordt geassocieerd met de legendarische Vier Heemskinderen. Willem Van der Marck, het beruchte 'wilde zwijn van de Ardennen' uit de legendarische familie Van der Marck, ontvluchtte het vervloekte kasteel, het 'castel maudit.' Het geheel is beschermd sinds 1953.

De wandeling komt langs de 'Roche Sanglante', een compacte rots van een vijftal meter hoog uit kalksteen. Deze rots biedt verschillende eenvoudige klimroutes waarop je zonder veel ervaring wat kan klimmen, als je wat voorzichtig bent. De naam van de rots verwijst naar de vele tranen die hier ooit vloeiden. De plaatselijke heks bracht namelijk kinderen hierheen en offerde ze bij de rots.

BESCHRIJVING

Naar Dieupart

Aan de verkeerslichten ga je de Rue Nicolas Lambercy op. Onmiddellijk na het spoorwegviaduct sla je linksaf, de Rue Gérardrie, en je gaat een stijgend trappenpad op. Het pad brengt je bij een bank met uitzicht op de stad. Je stijgt nog wat tot bij een paviljoentje. Hierachter hou je aan de splitsing rechts. Je bent nu in het arboretum van Aywaille. Na enkele rotstrappen kom je bij een bank in steen, de 'Banc Marcellin'. Hier hou je rechts aan. Het pad komt langs een uitzicht en stijgt dan links het bos in. Op een ander pad rechtsaf. Veertig wandelpassen voorbij de 'pin de Corse' sla je linksaf, een klein pad in. Bij de splitsing niet veel verder rechtsaf. Bij het einde van dit pad links en onmiddellijk weer rechts, een rechtlijnig pad in. Op een dwarspad, net voor de 'hêtre commun', sla je rechtsaf. Op het volgende kruispunt komen vijf paden samen, sla scherp linksaf. Vijfentwintig wandelpassen verder sla je rechtsaf. In het begin is er een zijpad links en een rechts maar je gaat rechtdoor en je daalt stevig af in een vallei. Tijdens de afdaling zie je recht voor je in de verte rotsen, daar zal je straks bovenop staan. Beneden volg je het pad naar links en je komt op een parkeerplaats. Steek deze schuinlinks over en hou de ingang van de oude steengroeve, uitgebaat door New Life, aan je linkerhand. Net voor de kabelbaan sla je rechtsaf in een stevig dalend pad met restanten van treden. Je komt op een berijdbare weg. Linksaf en weer is er links een ingang van de steengroeve. Ga hier eens even kijken naar de indrukwekkende groeve. Met je rug naar het bord van New Life ga je rechtdoor, even door een klein bosje, en je komt uit op een straatje. Steek schuinlinks over en neem aan de overkant een stijgend pad langs de grot 'Docteur Thiry.'

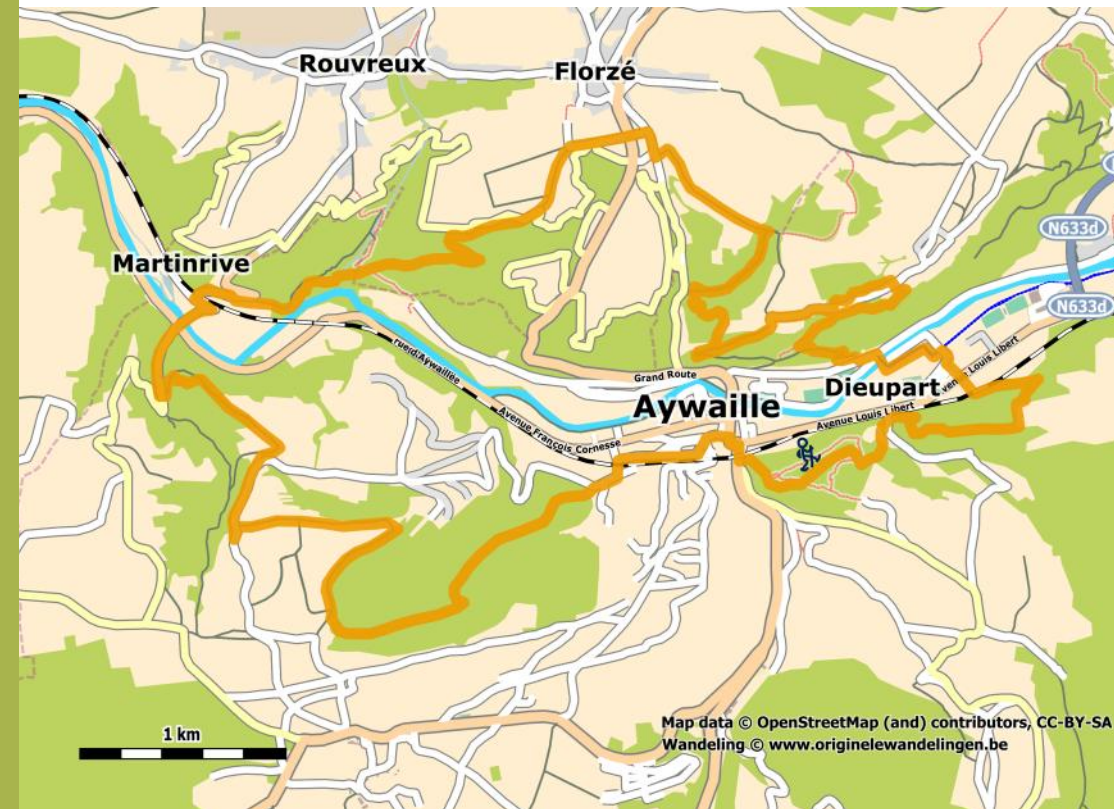
Het pad loopt langs de spoorweg en je komt langs een Mariagrot. Links zie je de kerk van Dieupart. Wat verder draait het pad scherp naar rechts terug, een meter verder snijd je links omhoog af. Weer op het pad ga je naar links en je stijgt verder. Rechts van het pad zijn er schuine rotsplaten. Kijk goed uit: waar deze rotsplaten eindigen sla je rechtsaf en je neemt een klein spoor in de richting van een grotere rotsmuur. Je houdt deze grote rotsmuur aan je rechterhand en net voorbij een bankje neem je aan een splitsing rechts het stijgende pad. Dat pad slingert langs een grote, met klimop begroeide, rotsmuur naar de ruïnes van Vieux Jardin. Deze liggen boven op de begroeide rotsmuur.

Bij het einde van een muur, waar het gewone pad naar links draait, loop je over een spoor rechtdoor naar een zeer mooi uitzichtpunt over de bossen. Loop van aan dit uitzichtpunt slechts een paar meter terug en volg naar rechts een smal spoor dat op de begroeide rotskam loopt. Je komt bij een volgend gedeelte van de ruïnes. Bij het einde van de muur kan je weer naar links en vind je het gewone wandelpad terug. Rechtsaf. Je volgt het pad tot bij de bosrand, een kleine halve kilometer verder. Ga hier linksaf en volgt de bosrand. Wat verder loopt het pad het bos in en begint zigzaggend aan de afdaling van de berg. Beneden op een brede weg linksaf en verder dalen. Van hier heb je zicht op de Heid des Gattes en misschien zie je wel enkele wilde geiten op de rotsen lopen. Via een tunnel ga je onder de spoorweg en je daalt rechtdoor af tot op een drukke rijweg. Je kan hier oversteken via een zebrapad en aan de overkant daal je af en je loopt verder een grootwarenhuis. Op het einde ga je rechtdoor en je komt op een mooie dreef die je naar rechts volgt.

Over de Heid des Gattes en een terril naar de Roche Sanglante

Bij een kapelletje laat je een pad rechts liggen en wat verder, bij kasteel en camping Dieupart, nog een. Je volgt dus de Voie des Aulnes naar links. Dit geasfalteerd recreatiepad brengt je bij de Amblève die je oversteekt. Aan de andere kant van de rivier ga je naar links, niet met de Voie des Aulnes maar wel met de asfaltweg Rue de la Heid enkele meters verder. Zeer snel, bij nummer 95, verlaat je de straat en je slaat rechtsaf in een kapotte asfaltweg. Deze draait naar links en stijgt langs de bosrand. Je blijft deze weg volgen tot in de tweede bocht naar rechts. Hier verlaat je de weg en je neemt een pad aan de linkerkant. Enkele meters verder reeds, net voor het pad zichtbaar begint te dalen, sla je rechtsaf in een smal spoor. Dat brengt je al snel een verdieping hoger. Hier kruip je nog even verder de helling op, over boomwortels, tot een smal spoor dat je naar links neemt. Dat brengt je snel op een ander pad. Rechtsaf. Het pad maakt een bocht naar rechts en stijgt dan lang in de flank. Bij een boom met letters erin gekerft laat je een oud en niet meer gebruikt pad links liggen. Het pad maakt een scherpe bocht naar links en wat verder een bocht naar rechts. Je loopt nu veel vlakker langs de bosrand. Je moet nu heel goed opletten. Bij twee bomen waar wortels op lopen maakt het pad een haakse bocht naar links, maar jij verlaat hier het pad en je loopt rechtdoor. Zo kom je bij een gevaarlijk uitzichtpunt boven de oude steengroeve Goiveux. Nog voor het uitzichtpunt neem je een heel smal spoor naar links dat de bovenste rand van de steengroeve volgt. Waar je rechts beneden de voetgangersbrug ziet, sla je niet linksaf met het spoor maar ga je rechtdoor met een nog kleiner spoor. Dit spoor loopt op een heuveltje vlak naast een gracht. Het spoor komt nu heel gevaarlijk dicht bij de afgrond te lopen en je wijkt dan ook beter enkele meters naar links uit. Zo loop je boven verder, over geitensporen.

Voorbij enkele bouwwerken die getuigen van een industrieel verleden loop je in dezelfde richting verder, er lopen nu verschillende geitensporen. Je raakt even aan een weide maar daalt dan aan de rechterkant van de weide af naar een beter zichtbaar pad. Dat pad stijgt naar de bosrand. Langs de linkerkant van een volgende weide kom je bij een droogstaande bron. Hier sla je scherp linksaf. Het pad brengt je naar een berijdbare weg.

Je steekt deze weg over en je loopt langs de linkerrand van een grasveld. Dertig wandelpassen ver in het grasveld sla je linksaf en je kruipt over steenslag omhoog naar de top van de berg. Dit is een terril met puin van een oude groeve. Boven hou je links aan en je volgt een panoramisch pad op de top van de terril. Je loopt langs de rand van een uitgraving met een pyloon. Blijf zo lang mogelijk op de kam van de terril verder wandelen, ook wanneer er links sporen naar beneden lopen. Op het einde moet je wel links naar beneden, over losse stenen en zeer steil. Beneden volg je de berijdbare weg naar rechts.

Bij het einde van het grasveld bij een huis volg je mee naar links en enkele meters verder rechtsaf, het bos in. Een zijpad links neem je niet. Je daalt zacht en je komt voorbij een oorlogsmonument bij enkele banken en een uitzichtpunt op Aywaille. Je blijft rechtdoor het pad volgen tot in een scherpe bocht naar links. Er staat hier een bank. Er volgt nu een eindje zonder pad. Bij de bank klim je rechts de rotsen op en je loopt op de kam omhoog. Je komt langs de rand van een diepe uitgraving van een oude steengroeve te lopen. Uiterste voorzichtigheid is hier geboden. Je loopt langs een bouwwerkje van opeengestapelde stenen en je volgt de rand van de put verder. Bij het einde van de put blijf je schuinlinks verder stijgen naar de top van de heuvel. Je komt langs een betonnen kot en enkele meters verder bij een weide. Links naast de weide loopt een klein spoor. Dit volg je, alweer langs een gevaarlijke afgrond aan

de linkerkant, tot bij enkele grote stenen. bij een ingang van de weide. Hier loop je naar links op een kammetje en wat verder rechtsaf, naar beneden. Wat lager is er rechts een weg en links een soort vangnet, je gaat hier rechtdoor en daalt verder, zeer steil. Je komt op een grasweg en je slaat linksaf. Tussen een toegang tot een oude steengroef links en twee privé-koten rechts neem je rechtdoor een stijgend pad. Je daalt dan rechts af. Achter de koten ga je naar links en voor een oude stalling voor een wagen rechtsaf. Je daalt. Voor een vallei volg je het pad naar links en je daalt verder. Kijk goed uit: tijdens de afdaling is er een spoor naar rechts dat de vallei inloopt, dat neem je. Je houdt steeds links aan en zakt zo tot helemaal beneden in de beekvallei. Aan de andere kant klim je weer uit het valleitje en je staat op een goede bosweg. Naar links brengt de bosweg je op een straat maar je moet niet zover: bij een bordje met 'Roche Sanglante' erop neem je een stevig stijgend pad rechts van de weg. Dat brengt je boven bij de rots.

Loop aan de linkerkant van de rots tot je op de rots een rood geverfd handje ziet. Hier is een doorgang waar je over de rots kan klimmen, dat doe je. Aan de andere kant weer twee handjes. Beneden zie je de brede bosweg waar je weer naartoe moet. Je kan schuinlinks afdalen tot op deze weg. Volg de bosweg naar links.

Naar de Ruines d'Emblève

Na een halve kilometer op deze goede bosweg kom je bij een splitsing. Linksaf. Deze weg leidt het bos uit en brengt je in Florzé. Voorbij stallen laat je een weg rechts liggen en je draait mee naar links. Op de volgende straat rechtsaf en de tweede links, de Rue Fine Bouche. De N30 steek je over en je gaat de Rue du Comte op. Bij het einde van het kasteel volg je de kapotte asfaltweg naar links. Deze brengt je na een kleine halve kilometer bij het bos. In het bos zie je onmiddellijk enkele kleine sporen rechts omhoog lopen, maar je neemt geen van deze sporen. Wel neem je kort erna een grasweg aan de rechterkant. Misschien hangt er wel een ketting bij het begin van de weg. Deze weg stijgt en is overgroeid. De weg brengt je boven bij de bosrand en je blijft dezelfde richting aanhouden, op een tiental meters van de bosrand. De weg steekt een valleitje over en lijkt wat verder te stoppen. Enkele meters voorbij een boomstam met een blauwe en een oranje streep vind je echter een weg naar links. In het begin kunnen er enkele bomen op de weg liggen. De weg eindigt op een brede bosweg. Deze neem je niet maar je slaat scherp rechtsaf in een rechtlignige bosweg. Je volgt deze weg niet lang: bij een boom met een '2' in oranje fluo verf volg je aan de rechterkant een spoor. Dat loopt even door begroeiing maar brengt je snel op een beter bospad. Linksaf. Je blijft dit pad steeds volgen zonder te letten op zijwegen. Het pad loopt via een brug zonder leuning over een andere bosweg en eindigt op een andere bosweg. Deze steek je over en je loopt de ruines van het kasteel van Emblève in. Bij een splitsing hou je links en je komt bij twee oude muren. Hier ga je rechtdoor en je klautert over de rotsen de ruines in.

Je passeert langs een gat in de muur en enkele meters verder hou je links aan, over enkele trapjes. Wat verder rechtdoor, met een toren aan je linkerhand. De wandeling gaat rechtdoor, naar het einde van de ruines, maar uiteraard loop je even naar links voor de uitzichtpunten. Helemaal op het einde van de ruines klim je door een gat in de muur over rotsen naar beneden. Je komt op een klein pad dat je verder volgt.

Enkele meters verder kan je links naar een grotje gaan kijken. Maar de wandeling volgt het smalle pad verder. Bij het einde van de rotsen kom je op een klein grasveldje. Hier kan je even naar links, richting rotsen, om even in een rotstunneltje te kruipen. Het tunneltje doorboort de rots. De wandeling steekt het grasveldje over en daalt de heuvelkam af over een slingerend paadje. Helemaal beneden kom je bij de rivier en overblijfselen van een oude brug. Je loopt rechtsaf tot op een breder pad en je slaat linksaf. Onmiddellijk hou je op een splitsing rechts aan en je komt snel tussen de huizen. Je bent nu in Martinrive en je volgt nu een tijdje de weg, steeds dalend. Daarbij steek je eerst de spoorweg en daarna de Amblève over.

Langs het Crois Septroux terug naar Aywaille

De hoofdweg steek je over en je gaat een stijgend asfaltwegje op. Na 350 meter kom je aan een oude steengroef links van de weg. Je verlaat hier de weg en gaat de steengroef binnen. Je neemt onmiddellijk links de stijgende weg. Zeer snel verlaat je de weg en je neemt rechts een pad dat de oude steengroef inloopt. Waar je rechts hoge afgegraven rotsen ziet, draai je met het pad mee naar links. Het pad eindigt op een bosweg die je naar rechts volgt. De weg brengt je het bos uit. Op een kruispunt neem je de uiterst rechtse weg. Wat verder laat je een veldweg rechts liggen en je gaat rechtdoor tot op een asfaltweg. Volg deze asfaltweg gedurende iets meer dan 350 meter. Voor een bord dat waarschuwt voor spelende kinderen rechts van de weg en een Mariakapelletje links van de weg, sla je scherp linksaf in een teruglopende grasweg. Tussen weiden stijgt dit pad naar een plateau. Bij een smeedijzeren kruis ga je rechtdoor over een kampad. Je komt bij het Croix de Septroux met uitzicht op Aywaille. Je volgt hier niet het dalende pad links van het kruis: met het kruis aan je linkerhand daal je even af tot op een rechtlignig graspad dat je naar rechts volgt. Na 350 meter laat je een bosweg links liggen en je gaat rechtdoor in een uitgegraven weg langs de bosrand. Wat verder op een kruispunt ga je nog 20 meter rechtdoor en dan zoek je net voor een weide aan de linkerkant een smal pad dat in het bos afdaalt. Het pad brengt je beneden in de vallei van een klein beekje. Na een kleine halve kilometer langs het beekje gelopen te hebben moet je zoeken naar een zijpad links. Dat ga je op. Het pad stijgt stevig en op een splitsing draai je mee naar rechts. Op een andere bosweg ga je even naar links en dan kom je op het centrale wandelpad boven in het bos. rechtsaf. Bij een splitsing hou je rechts aan en je blijft nog even boven in het bos doorlopen. Je loopt door een gekapte zone en dan weer het bos in. Uiteindelijk daalt het pad dan toch de berg af en zo kom je weer in Aywaille.